

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/59/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3819010483
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3819010483.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti obžalovanému O. J., nar. XX.XX.XXXX v I., trvale bytom I., ul. O. XXX/XX, pre pokračovací zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. d), ods. 3 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák., prejednal na verejnom zasadnutí dňa 31. augusta 2020 odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 21.01.2020, sp. zn. 3T/95/2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného O. J. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 21. januára 2020, sp. zn. 3T/95/2019 bol obžalovaný O. J. uznaný za vinného z pokračovacieho zločinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. d), ods. 3 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zákona, z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona a z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

1) po tom, čo sa v Obci L. na ulici C. číslo XXX/XX, okres J. nad I., ústne dohodol s poškodenou M.. O. Z., že pre ňu vykoná stavebné práce, mu táto na základe jeho žiadostí zaslala zo svojho účtu vo Všeobecnej úverovej banke prostredníctvom bankového prevodu

- dňa 23.05.2016 sumu 7.000 eur na bankový účet číslo SK15 XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX ako zálohu na výrobu dreveného záhradného domčeka,
- dňa 27.05.2016 sumu 6.000 eur na bankový účet číslo A XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX ako zálohu na materiál a prácu na realizáciu stavby bazéna,
- dňa 21.06.2016 sumu 4.320 eur na bankový účet číslo A XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX ako zálohu na materiál „svahovky“ vrátane dovozu aj práce,
- dňa 23.07.2016 sumu 3.660 eur na bankový účet číslo A XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX ako zálohu na realizáciu chodníkov, schodov a terasy,
- dňa 19.08.2016 sumu 5.898 eur na bankový účet číslo A XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX ako zálohu na realizáciu obkladu dlažby okolo bazéna a stavbu múru okolo bazéna,
- dňa 16.09.2016 sumu 3.000 eur na bankový účet číslo A XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX ako zálohu na úpravu pozemku ťažkými strojmi a realizáciu výstavby betónovej platne a betónových pilierov,
- dňa 26.09.2016 sumu 3.000 eur na bankový účet číslo A XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX ako zálohu na realizáciu stavby múru vo svahu vrátane materiálu a práce,

pričom sa zaviazal práce ukončiť do konca roku 2016, avšak dohodnutú zákazku do dnešného dňa nezrealizoval, potrebný materiál nezakúpil a nedodal, prevzaté finančné prostriedky minul na iný účel, ako bolo dohodnuté, čím spôsobil poškodenej M.. O. Z. škodu vo výške 32.878 eur,

2) po tom, čo sa v Obci L., ulica I. číslo XX/X, okres O., ústne dohodol s poškodeným M. I. a jeho manželkou M. I., že pre nich vykoná stavebné práce - výmenu strechy, mu títo na základe jeho žiadosti zaslali dňa 26.02.2017 zo svojho účtu prostredníctvom bankového prevodu sumu 4.000 eur na bankový účet číslo A XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX a dňa 10.03.2017 mu M. I. odovzdala v hotovosti sumu 900 eur ako zálohu na materiál, pričom sa zaviazal práce ukončiť do mesiaca september 2017, avšak dohodnutú zákazku do dnešného dňa nezrealizoval, potrebný materiál nezakúpil a prevzatú zálohu, okrem sumy 1.600 eur nevrátil a minul na iný účel ako bolo dohodnuté, čím spôsobil poškodenému M. I. škodu vo výške 3.300 eur,

3) dňa 23.03.2017 v Obci A., ulica C. číslo XXX/XX, okres O., po tom, čo sa ústne dohodol s poškodeným M. L., že pre neho vykoná stavebné práce - zhotovenie altánku, prevzal od menovaného v hotovosti zálohu na materiál vo výške 1.200 eur, pričom sa zaviazal práce ukončiť do 5 - 6 týždňov, avšak dohodnutú zákazku do dnešného dňa, okrem zabetónovania 4 kusov pozinkovaných pätiok na hranol rozmerov 15 x 15 centimetrov v hodnote 42 eur nezrealizoval, potrebný materiál nenakúpil a prevzatú zálohu nevrátil a minul na iný účel ako bolo dohodnuté, čím spôsobil poškodenému M. L. škodu vo výške 1.158 eur,

4) v presne nezistený deň od 01.06.2017 do 03.06.2017 v I. na ulici J. číslo XXXX/XX, okres O., sa ústne dohodol s poškodenou Q. P., že pre ňu vykoná stavebné práce - opravu oplatenia pozemku, múrika, schodov a chodníkov, zakopanie bazéna a toho istého dňa prevzal od menovanej v hotovosti zálohu na materiál a práce vo výške 3.500 eur, pričom sa zaviazal začať s vykonávaním prác do dvoch týždňov, avšak dohodnutú zákazku do dnešného dňa nezrealizoval, potrebný materiál nenakúpil a prevzatú zálohu nevrátil a minul na iný účel ako bolo dohodnuté, čím spôsobil poškodenú Q. P. škodu vo výške 3.500 eur,

5) po tom, čo sa v U. O. číslo XX, okres O., ústne dohodol s poškodeným Y. F., že pre neho vykoná stavebné práce - rekonštrukciu strechy, prevzal od menovaného dňa 15.06.2017 v Prievidzi v hotovosti sumu 8.000 eur ako zálohu na materiál a práce, pričom sa zaviazal práce začať vykonávať po dodaní materiálu, avšak po jeho dodaní tak neurobil a dohodnutú zákazku do dnešného dňa nezrealizoval, pričom časť zálohy vo výške 1.700 eur minul na iný účel ako bolo dohodnuté, čím spôsobil poškodenému Y. F. škodu vo výške 1.700 eur,

6) po tom, čo sa v K., ulica E. číslo XXXX/X, okres O., ústne dohodol s poškodenou M. J., že pre ňu vykoná stavebné práce - stavbu altánku, mu táto na základe jeho žiadosti zaslala dňa 28.06.2017 zo svojho účtu prostredníctvom bankového prevodu sumu 800 eur na bankový účet číslo A XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX ako zálohu na materiál, pričom sa zaviazal práce začať v septembri 2017, avšak dohodnutú zákazku do dnešného dňa nezrealizoval, potrebný materiál nezakúpil a nedodal, prevzatú zálohu nevrátil a minul na iný účel ako bolo dohodnuté, čím spôsobil poškodenú M. J. škodu vo výške 800 eur,

7) dňa 06.07.2017 v Obci R. číslo XXX, okres O., sa ústne dohodol s poškodeným E. M., že pre neho vykoná stavebné práce - výmenu strechy a toho istého dňa prevzal od menovaného v hotovosti zálohu na materiál a práce vo výške 3.700 eur, následne mu poškodený dňa 22.08.2017 odovzdal v Obci L., okres O., ďalšiu zálohu vo výške 850 eur, pričom v dňoch 21.08.2017 a 23.08.2017 poškodenému doviezol zakúpený materiál v hodnote 2.742,14 eur a zaviazal sa začať práce najneskôr dňa 25.08.2017, avšak dohodnutú zákazku do dnešného dňa nezrealizoval a zvyšok prevzatej zálohy nevrátil a minul na iný účel ako bolo dohodnuté, čím spôsobil poškodenému E. M. škodu vo výške 1.807,86 eur,

8) dňa 02.08.2017 na parkovisku pred Obchodným centrom KORZO na ulici G. v O., po tom, čo sa koncom mesiaca júl 2017 ústne dohodol s poškodeným M.. P. L., že pre neho vykoná stavebné práce - zhotovenie prístrešku pre auto a záhradného domčeka, prevzal od menovaného v hotovosti zálohu na materiál vo výške 2.200 eur, pričom sa zaviazal práce ukončiť do polovice mesiaca september 2017, avšak dohodnutú zákazku do dnešného dňa nezrealizoval, potrebný materiál nenakúpil a prevzatú zálohu, okrem sumy 200 eur v mesiaci marec 2018 nevrátil a minul pre vlastnú potrebu, čím spôsobil poškodenému M.. P. L. škodu vo výške 2.000 eur,

9) v presne nezistenom čase začiatkom mesiaca august 2017 v I., na ulici L. Z. číslo XXX/XX, okres O., sa ústne dohodol s poškodeným J. B., že pre neho vykoná stavebné práce - oplatenie pozemku a osadenie novej brány a toho istého dňa prevzal od menovaného v hotovosti zálohu na bránu vo výške 2.840 eur, pričom sa zaviazal práce ukončiť do 01.10.2017, avšak dohodnutú zákazku do dnešného dňa nezrealizoval, potrebný materiál nenakúpil a prevzatú zálohu nevrátil a minul na iný účel ako bolo dohodnuté, čím spôsobil poškodenému J. B. škodu vo výške 2.840 eur,

10) dňa 29.09.2017 v Obci P. na ulici I. číslo XXX/XX, okres O., uzavrel s poškodeným T.. B. K. Zmluvu o dielo, ktorej predmetom bola rekonštrukcia strechy a toho istého dňa prevzal od menovaného v hotovosti zálohu na materiál vo výške 3.500 eur a dňa 02.10.2017 vo výške 800 eur, pričom sa zaviazal začať s vykonávaním diela do októbra 2017 a dielo dokončiť a odovzdať do konca mesiaca november 2017, avšak dohodnutú zákazku do dnešného dňa nezrealizoval, potrebný materiál nenakúpil a prevzatú zálohu nevrátil a minul na iný účel ako bolo dohodnuté, čím spôsobil poškodenému T.. B. K. a poškodenej T.. E. P. škodu vo výške 4.300 eur,

11) dňa 13.10.2017 v Obci Y. na ulici O. číslo XX/XX, okres O., uzavrel s poškodeným Y. O. Zmluvu o dielo, ktorej predmetom boli stavebné práce - výstavba prístrešku, polozenie zámkovej dlažby, odvodnenie pozemku, rekonštrukcia strechy záhradného domčeka a dňa 14.10.2017 prevzal od menovaného v hotovosti zálohu na materiál vo výške 4.100 eur a v presne nezistených nasledujúcich dňoch ďalšie zálohy v hotovosti vo výškach 7.000 eur, 3.000 eur, 2.100 eur a 1.500 eur, pričom sa zaviazal začať s vykonávaním diela 11 dní od podpisu zmluvy, teda do 24.10.2017 a dielo dokončiť a odovzdať do 12 dní od začatia prác, teda do 04.11.2017, avšak dohodnutú zákazku do dnešného dňa nezrealizoval, potrebný materiál nezakúpil a nedodal, prevzaté zálohy nevrátil a minul na iný účel ako bolo dohodnuté, čím spôsobil poškodenému Y. O. škodu vo výške 17.700 eur,

12) dňa 12.07.2017 na adrese L. číslo XXXX/XX, K. uzatvoril s poškodeným T.. O. C. Zmluvu o dielo a následne dňa 14.07.2017 mu poškodený zaslal na účet číslo A XXXX XXXX XXXX XXXX vedený v Slovenskej sporiteľni, a.s. finančné prostriedky vo výške 2.300 eur, ktoré mali slúžiť ako záloha na realizáciu drevenej pergoly pri rodinnom dome poškodeného, ktorej realizácia mala byť v zmysle predmetnej Zmluvy o dielo vykonaná najneskôr do 5 - 6 týždňov od prijatia tejto zálohy, pričom realizáciu drevenej pergoly dodnes nevykonal, nedoručil žiaden materiál, predmetnú zálohu poškodenému nevrátil a tieto finančné prostriedky vo výške 2.300 eur určené na nákup materiálu použil pre vlastnú potrebu, čím spôsobil poškodenému T.. O. C., bytom L. číslo XXXX/XX, K. škodu vo výške 2.300 eur,

13) dňa 17.05.2016 v P. na ulici M. číslo XXX, v sídle Urbárskeho pozemkového spoločenstva P. si po predchádzajúcej slovnej dohode o kúpe drevenej hmoty prevzal drevo - guľatinu smrek triedy III. C v množstve 22,04 m², ktoré si sám vybral a za ktoré mal uhradiť dohodnutú sumu vo výške 881,60 eur, kde však do dnešného dňa túto sumu ani po opakovaných výzvach neuhradil, čím spôsobil poškodenému Urbárskemu pozemkovému spoločenstvu Ráztočno so sídlom Morovnianska číslo 403, IČO: 30232775 škodu v celkovej výške 881,60 eur,

14) po tom, čo sa v presne nezistený deň v mesiaci apríl 2018 v Obci U., F. číslo XXX/XX, okres O., ústne dohodol s poškodeným M. I., že pre neho vykoná stavebné práce - rekonštrukciu strechy a opravu fasády domu, mu tento na základe jeho žiadosti dňa 30.04.2018 odovzdal na uvedenej adrese sumu 6.000 eur v hotovosti na zakúpenie materiálu na rekonštrukciu strechy a následne v presne nezistený deň sumu 4.000 eur v hotovosti na zakúpenie materiálu na fasádu, pričom obžalovaný dohodnutú zákazku do dnešného dňa nezrealizoval, potrebný materiál nezakúpil, prevzatú zálohu nevrátil a minul na iný účel ako bolo dohodnuté, čím spôsobil poškodenému M. I. škodu vo výške 10.000 eur.

Za tieto trestné činy bol obžalovaný O. J. odsúdený podľa § 213 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l) Tr. zák., § 38 ods. 3 a ods. 5 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., § 49 ods. 2 Tr. zák. a § 39 ods. 2 písm. d) a ods. 4 Tr. zák. per analogiam na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 55 (päťdesiatpäť) mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku uložil okresný súd obžalovanému povinnosť nahradiť poškodeným nasledovnú škodu: M. O. Z., nar. XX.XX.XXXX v I., bytom L., ulica O. XXX/XX vo výške XX.XXX eur, Bc. M. I., nar. XX.XX.XXXX v K., bytom L., I. XX/X škodu vo výške 3.300 eur, M. L., nar. XX.XX.XXXX v K., bytom A., C. ulica XXX/XX škodu vo výške 1.158 eur, Q. P., nar. XX.XX.XXXX v K., bytom I., J. XXXX/XX škodu vo výške 3.500 eur, Y. F., nar. 22.05.1976 v K., bytom C., G. XXX/XX škodu vo výške 1.700 eur, M. J., nar. XX.XX.XXXX v O., bytom K., V., E. XXXX/X škodu vo výške 800 eur, E. M., nar. XX.XX.XXXX v K., bytom R. XXX škodu vo výške 1.807,86 eur, M. P. L., nar. XX.XX.XXXX v I., bytom K., V., C. XXXX/XX škodu vo výške 2.000 eur, J. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom Hv K., bytom P., I. XXX/XX škodu vo výške 4.300 eur, Y. O., nar. XX.XX.XXXX v K., bytom Y., O. XX/XX škodu vo výške 17.700 eur, poškodenému Urbárskemu spoločenstvu Ráztočno so sídlom Morovnianska 403, IČO: 30232775 škodu vo výške 881,60 eur, T. O. C., nar. XX.XX.XXXX v K., bytom K., L. XXXX/XX škodu vo výške 2.300 eur a napokon M. I., nar. XX.XX.XXXX v K. nad K., bytom U., F. XXX/XX škodu vo výške 10.000 eur.

Podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku súd prvého stupňa poškodených Bc. M. I., nar. XX.XX.XXXX v K.h, bytom L., I. XX/X, M. L., nar. XX.XX.XXXX v K., bytom A., C. ulica XXX/XX, Y. F., nar. XX.XX.XXXX v K., bytom C., G. XXX/XX, so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces. Napokon podľa § 557 odsek 1 Trestného poriadku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému Y. O., nar. XX.XX.XXXX v K., bytom Y., O. XX/XX trovy potrebné na účelné uplatnenie jeho nároku v trestnom konaní vo výške 2.771,79 eur.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť len do výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu, pretože ho v zákonnej pätnásťdňovej lehote napadol odvolaním obžalovaný O. J. pre nesprávnosť výrokov o treste, pričom svoje odvolanie odôvodnil prostredníctvom obhajcu. V jeho písomnom odôvodnení namietal uložený trest, pretože s prihliadnutím na jeho vyhlásenie o vine podľa jeho názoru v rámci rozhodovania o treste tak prichádzali v úvahu dve poľahčujúce okolnosti a to podľa § 36 písm. l) a písm. n) Tr. zákona - t.j. že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, keďže jeho vyhlásenie o vine učené na hlavnom pojednávaní je potrebné vnímať a posudzovať ako najvyššiu formu napomáhania z jeho strany. Ďalej namietal postup prvostupňového súdu podľa § 38 ods. 5 Tr. zákona z dôvodu opätovného spáchania zločinu, keď zvýšil dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu. V súvislosti s uvedeným preto poukázal, že v jeho prípade bolo potrebné ukladať úhrnný trest podľa § 41 ods. 1 Tr. zákona, pričom pri ukladaní tohto trestu však prichádzalo do úvahy použitie aj asperačnej zásady za podmienok upravených v § 41 ods. 2 Tr. zákona, čo súd aj reálne aplikoval. Avšak podľa neho je potom možné v jeho prípade použiť aj ust. § 38 ods. 7 Tr. zákona a teda nepoužiť ust. § 38 ods. 4 až 6 Tr. zákona, keďže ich použitie by bolo pre neho neprimerane prísne. Uviedol, že s poukazom na jeho osobu, jeho doterajší život a rodinné zázemie, okolnosti a závažnosť spáchaného skutku a pri zohľadnení všetkých poľahčujúcich okolností je názoru, že na jeho nápravu ako aj ochranu spoločnosti by uloženie trestu v dolnej polovici zákonného rozpätia trestnej sadzby bez použitia § 38 ods. 5 Tr. zákona bolo postačujúce. Vo svojom odvolaní obžalovaný tiež pripustil, že prvostupňový súd správne aplikoval ust. § 39 ods. 2 písm. d) a ods. 4 Tr. zákona per analogiam spolu aj s ust. § 38 ods. 5 Tr. zákona v tom smere, že vyhodnotil potrebu aplikovať v jeho prípade inštitút mimoriadneho zníženia trestu, no na druhej strane sa nestotožňuje s rozsahom - výškou trestu, ktorý mu súd uložil. Pokiaľ sa však odvolací súd s jeho obhajobou nestotožní a vyhodnotí postup okresného súdu ako správny pri aplikácii inštitútu mimoriadneho zníženia podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zákona per analogiam, navrhol odvolaciemu súdu, aby prehodnotil výšku trestu odňatia slobody, nakoľko je toho názoru, že by mu mal byť uložený trest odňatia slobody vo výmere najviac 52 mesiacov. Na základe uvedeného navrhol, aby krajský súd v zmysle § 321 ods. 1 písm. d), písm. e) Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo výrokoch o treste a sám rozhodol v zmysle § 322 ods. 3 Tr. poriadku vo veci bez použitia § 38 ods. 5 Tr. zákona s poukazom na § 38 ods. 7 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l), písm. n) Tr. zákona a § 37 písm. h), písm. m) Tr. zákona, § 41 ods. 2 Tr. zákona, § 42 Tr. zákona tak, že mu uloží nepodmienečný trest odňatia slobody v dolnom rozpätí zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na verejnom zasadnutí dňa 31. augusta 2020 na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 16. júna 2020, preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť obžalovaným napadnutých výrokov rozsudku o treste odňatia slobody a o spôsobe ich výkonu a správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie

obžalovaného O. J. nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania obžalovaného, teda výroku o vine, ktoré nebolo a ani nemohlo byť napadnuté odvolaním a preto jeho správnosť odvolací súd nemohol preskúmavať, nakoľko podľa § 257 ods. 7 Tr. por. súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného O. J. o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním, postupoval pri ukladaní trestu obžalovanému, pri určení druhu a výmery trestu, ako aj spôsobu jeho výkonu v súlade so zákonom.

Trest odňatia slobody uložený obžalovanému O. J. podľa § 213 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l) Tr. zák. a §§ 38 ods. 3 a ods. 5, 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 per analogiam a § 41 ods. 2 a 49 ods. 2 Tr. zák., na - v súlade so zákonom - upravenej dolnej hranici trestu ustanoveného zákonom podľa § 213 ods. 3 Tr. zák. vo výmere 55 (päťdesiatpäť) mesiacov, na výkon ktorého bol obžalovaný podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, zodpovedá totiž všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 ods. 1, 3 a 4 Tr. zák. a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, ako aj pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je zároveň dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou.

Odvolací súd zaoberajúc sa argumentáciou obžalovaného uvádzanou v odvolaní vo vzťahu k uloženému nepodmienečnému trestu odňatia slobody vo výmere 55 mesiacov považuje za potrebné uviesť, že v prejednávanej veci je za trestný čin - zločin sprenevery podľa § 213 ods. 3 Tr. zákona stanovená trestná sadzba na 3 (tri) až 10 (desať) rokov odňatia slobody, čím takto ustanovenou trestnou sadzbou štát na jednej strane chráni svoj záujem predovšetkým na ochrane majetku a to aj za použitia prísnych sankcií postihujúcich také protiprávne konanie, akého sa dopustil obžalovaný, v čom sa prejavuje prvok generálnej prevencie. Na druhej strane Trestný zákon v základných zásadách ukladania trestov, konkrétne v ustanovení § 34 ods. 1, 3 Tr. zák. zakotvuje účel trestu, ktorý má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Z uvedeného je zrejmé, že pri ukladaní trestu je nutné prihliadať nielen na generálnu prevenciu, ale aj na individuálnu a trest má teda spĺňať nielen represívnu funkciu, ale aj prevýchovnú, pričom tieto majú byť vyvážené. Trest má pritom postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

V posudzovanej veci sa okresný súd dôsledne zaoberal vyššie uvedenými skutočnosťami majúcimi vplyv na potrestanie obžalovaného O. J., vzal do úvahy najmä to, že obžalovaný sa priznal k protiprávnej činnosti v celom rozsahu a spáchanie žalovaného skutku oľutoval, čo potvrdil vyhlásením o vine pred súdom prvého stupňa. U obžalovaného preto bola správne zistená a priznaná poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Tr. zákona, teda že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval, pričom správne okresný súd obžalovanému nepriznal poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. n) Tr. zák. s poukazom na duplicitu zohľadnenia vyhlásenia obžalovaného o uznání viny.

Najmä od 1. januára 2006, kedy nadobudli účinnosť nové trestnoprávne normy, došlo aj k zmene v posudzovaní obsahu jednotlivých poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Za situácie, kedy došlo k významnému posilneniu kontradiktórnosti konania pred súdom, keď prakticky ťažisko dokazovania prešlo na konanie pred súdom, má postoj obžalovaného k tomuto dokazovaniu dôležitý význam. Podľa § 257 ods. 7 Tr. por., ak súd rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného prijíma, zároveň vyhlási, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná. Obžalovaný takýmto postupom umožní "prevziať" výsledky dokazovania z prípravného konania bez toho, aby tieto boli konfrontované s výsledkami dokazovania na hlavnom pojednávaní. Primárne tým uľahčuje najmä činnosť prokurátora v trestnom stíhaní, konkrétne v štádiu konania pred súdom tým, že prokurátor už nemusí pred súdom navrhovať a vykonávať žiadne dôkazy za účelom preukázania pravdivosti svojich skutkových tvrdení v obžalobe, z ktorého dôvodu prokurátor na hlavnom pojednávaní už nemusí v tejto časti niesť pred súdom svoje dôkazné bremeno. V súlade s týmto názorom sú aj právne názory vyslovené v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25.10.2016, sp. zn. 4Tdo 63/2016, na obsah odôvodnenia ktorého uznesenia krajský súd týmto poukazuje. Obžalovaný tým, že pred súdom

urobil vyhlásenie o vine, teda podstatne uľahčil dokazovanie svojej trestnej činnosti, preto podľa názoru odvolacieho súdu takýto postoj obžalovaného bolo potrebné pri ukladaní trestu zohľadniť.

Postup krajského súdu v uvedenom smere nebol pritom ani v rozpore so stanoviskom trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp. zn. Tpj 55/2016, na zjednotenie v otázke rozhodovania o treste v prípade prijatia vyhlásenia obžalovaného o uznaní viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/ alebo písm. c/ Trestného poriadku, uverejnenom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR 5/2017 pod č.44.

Krajský súd nad rámec odôvodnenia napadnutého rozsudku súdom prvého stupňa poukazuje na to, že v prípade inštitútu mimoriadneho zníženia trestu v záujme spravodlivosti a odstránenia neprimeranej tvrdosti zákona v zmysle § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zákona, možno označené zákonné ustanovenie aplikovať vo výnimočných prípadoch, nemôže však slúžiť na paušálne odstraňovanie tvrdosti zákona v trestnom práve bez opodstatnených dôvodov a nemôže slúžiť ani na mechanické znižovanie trestov pod dolnú hranicu trestnej sadzby vymedzenú zákonom. V prejednávanom prípade však súd prvého stupňa správne a dôvodne aplikoval uvedené ustanovenie Tr. zákona per analogiam, keď pritom zároveň zohľadnil aj odsúdenie vo veci Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 6T/4/2014 za zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. s tým, že účel trestu v zmysle § 34 Tr. zákona zabezpečí aj trest kratšieho trvania a to aj s prihliadnutím na okolnosti prejednávaného prípadu, spôsobený následok - vo výške spôsobenej škody a osobu obžalovaného.

Okresný súd vzhľadom na okolnosti dôvodne a vecne správne uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku, vyvodil preto vecne správny záver, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného ako páchatel'a postačí aj trest odňatia slobody vo výmere 55 (päťdesiatpäť) mesiacov, teda trest odňatia slobody znížený pod dolnú hranicu upravenej trestnej sadzby podľa § 38 ods. 5 Tr. zákona a s použitím § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zákona, na výkon ktorého bol obžalovaný podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Aj podľa odvolacieho súdu trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladenie v zmysle § 34 ods. 1, 3 a 4 Tr. zák. a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaných trestných činov, ako aj pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je zároveň dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou.

Okresný súd, vzhľadom na okolnosti dôvodne a vecne správne uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku, vyvodil preto vecne správny záver, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného ako páchatel'a postačuje aj trest odňatia slobody kratšieho trvania, ktorý je v súlade so zákonom ustanovenou upravenou trestnou sadzbou, s prihliadnutím aj na jeho trestnú a priestupkovú minulosť a predovšetkým na skutočnosť, že skutkov sa dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia v inej trestnej veci vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 6T/4/2014. Trest odňatia slobody v rozsahu uloženom obžalovanému okresným súdom zodpovedá totiž zákonným požiadavkám proporcionality trestu - jeho primeranosti a spravodlivosti, dostatočne odradzuje ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov a u ostatných členov spoločnosti posilňuje pocit právnej istoty a spravodlivosti, preto môže v dostatočnej miere plniť funkcie generálnej a individuálnej prevencie trestu.

Vecne správny a v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona je aj výrok o zaradení obžalovaného O. J. na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Odvolací súd teda nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu napadnutého rozsudku v prospech obžalovaného O. J. vo vzťahu k výrokom o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu, preto v tomto smere odvolacie námietky obžalovaného nepovažoval za dôvodne a neakceptoval ich.

So zreteľom na uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci a v súlade so zákonom, preto odvolanie obžalovaného O. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.